Kopertoteka 429

003 Nazwisko KAJKOWSKI Imiona ALEKSANDER lat życia

004 Pseudonim

006 z domu Rodzice

008 Data urodzenia 6.12.1908 Miejscowość WARSZAWA

010 Data śmierci 2.5.1999 Miejscowość

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza

Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog D. Zw. 14-16.IV.1999, nr. 86/1999(3)

Ankieta

Lista Stowarzyszenia

Grodziska

Suchecitz

Inne

029 **Wyznanie** .....

030 **Jednostka wojskowa** .....

032 **Rodzaj wojska** .....

033 **Stopień wojskowy** Pułkownik dypl. - inżynier .....

034 **Odznaczenie** .....

036 **Zawód** .....

038 **Tytuły naukowe** .....

042 **Instytucje** .....

044 **Obozy** .....

046 **Słowo kluczowe** .....

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

Dziennik Związkowy 14-16.V 1999

Wspominając z żalem odejście śp.

Aleksandra Kajkowskiego

pułkownika dyplomowanego, inżyniera,
byłego przedstawiciela Rządu Polskiego w Londynie
oficera ścisłego sztabu dowództwa II Korpusu
w przygotowaniu bitwy o Monte Casino,
dowódcy saperów 5 Kresowej Dywizji Piechoty,
odznaczonego komandorskim krzyżem z gwiazdą Polonia Restituta,
krzyżem walecznych, srebrnym krzyżem zasługi z mieczami,
oficerskim krzyżem orderu zasługi RP, krzyżem Monte Casino
i wieloma innymi odznaczeniami polskimi i zagranicznymi,
cenionego przyjaciela żołnierzy Armii Krajowej,
patrona Fundacji Armii Krajowej

składamy Żonie Irenie i całej Rodzinie
wyrazy szczerego współczucia

Koło b. Żołnierzy Armii Krajowej
i
Fundacja Armii Krajowej

Chicago i brał żywy udział w pracach organizacji żołnierskich, między innymi był członkiem Koła SPK nr 53. Był przewodniczącym Komitetu Katyńskiego KPA, a od roku 1979 do 1990 przedstawicielem Rządu RP w St. Zjdn. Posiadał liczne odznaczenia, a m.in. Krzyż Komandorski Orderu Polonia Restituta, Krzyż Walecznych, Oficerski Krzyż Zasługi RP, Krzyż Monte Cassino, Złotą Honorową Odznakę SPK. Zmarł 2 maja 1990 pochowany na kwaterze kombatanckiej cmentarza Maryhill.

ıziękowanie

ękować wszystkim przyjaciołom i znajomym za
u w pogrzebie mego męża Aleksandra
ı wyrazy współczucia i słowa pociechy.
odziękowanie składam:
wi parafii Niepokalanego Poczęcia ks. Francis
ıdysławowi Gowinowi i diakonowi Stefanowi

ZNP i KPA Edwardowi J. Moskalowi.
nie wojskowej 5 KDP z prezesem Edwardem
atroszczyli się o godne pożegnanie mego meża.
i Jurewiczowi, przyjacielowi męża, i prezesom
ıtanckich.
howi Białasiewiczowi za obszerne i wzruszające
acje.
iższej rodzinie – córkom, zięciom i wnukom,
okazują tyle serca w tak ciężkich dla mnie

h.

Związkowy 14-16 maj 2000

Irena Kajkowska

029 **Wyznanie** .....

030 **Jednostka wojskowa** .....

032 **Rodzaj wojska** .....

033 **Stopień wojskowy** Pułkownik dypl. - inżynier

034 **Odznaczenie** .....

036 **Zawód** .....

038 **Tytuły naukowe** .....

Instytucje .....

Obozy .....

owo kluczowe .....

racyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

Podziękowanie

Pragnę podziękować wszystkim przyjaciołom i znajomym za wzięcie udziału w pogrzebie mego męża Aleksandra Kajkowskiego, za wyrazy współczucia i słowa pociechy.

Szczególne podziękowanie składam:

Proboszczowi parafii Niepokalanego Poczęcia ks. Francis el, ks. Władysławowi Gowinowi i diakonowi Stefanowi akowi.

Prezesowi ZNP i KPA Edwardowi J. Moskalowi.

Całej rodzinie wojskowej 5 KDP z prezesem Edwardem ą, którzy zatroszczyli się o godne pożegnanie mego meża.

Płk. Janowi Jurewiczowi, przyjacielowi męża, i prezesom acji kombatanckich.

ed. Wojciechowi Białasiewiczowi za obszerne i wzruszające tne publikacje.

Mojej najbliższej rodzinie – córkom, zięciom i wnukom, okazali i okazują tyle serca w tak ciężkich dla mnie n.

Irena Kajkowska

Zwigodzy KI - 16 maj 2002

Kombatant w Ameryce nr. 3(158) 1999

Śp. ALEKSANDER KAJKOWSKI, urodzony w Warszawie 6 grudnia 1908 roku poświęcił się służbie wojskowej. W roku 1933 otrzymał nominację na podporucznika jako absolwent Oficerskiej Szkoły Inżynierii i Łączności. Kampanię wrześniową zakończył bitwą pod Tomaszowem Lubelskim. Po upadku Francji, dokąd dotarł przez Słowację i Węgry, przedostał się do W. Brytanii. Z kolei został wysłany do Buzułuku, w Rosji, gdzie formowało się polskie wojsko. Z 5 kresową DP przeszedł całą kampanię włoską. W 1948 roku wyemigrował z Anglii do Kanady, a w roku 1951 znalazł się w Chicago, gdzie do 1973 roku pracował w biurze inżynieryjnym. Płk dypl. Aleksander Kajkowski udzielał się w życiu społecznym w Chicago i brał żywy udział w pracach organizacji żołnierskich, między innymi był członkiem Koła SPK nr 53. Był przewodniczącym Komitetu Katyńskiego KPA, a od roku 1979 do 1990 przedstawicielem Rządu RP w St. Zjdn. Posiadał liczne odznaczenia, a m.in. Krzyż Komandorski Orderu Polonia Restituta, Krzyż Walecznych, Oficerski Krzyż Zasługi RP, Krzyż Monte Cassino, Złotą Honorową Odznakę SPK. Zmarł 2 maja 1990 pochowany na kwaterze kombatanckiej cmentarza Maryhill.

029 **Wyznanie** .....

030 **Jednostka wojskowa** .....

032 **Rodzaj wojska** .....

033 **Stopień wojskowy** Pułkownik dypl. - inżynier

034 **Odznaczenie** .....

036 **Zawód** .....

038 **Tytuły naukowe** .....

Instytucje .....

Obozy .....

owo kluczowe .....

racyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

Kombatant w

Śp. ALEKSANDER K
grudnia 1908 roku poświęc
otrzymał nominację na pod
Szkoły Inżynierii i Łączności

pod Tomaszowem Lubelskim
Słowację i Węgry, przedostał s
do Buzułuku, w Rosji, gdzi
kresową DP przeszedł cał
wyemigrował z Anglii do Ka
cago, gdzie do 1973 roku p
dypl. Aleksander Kajkowski
Chicago i brał żywy udział w p
innymi był członkiem Koła
Komitetu Katyńskiego KPA,
wicielem Rządu RP w St. Zjdn
Krzyż Komandorski Orderu
Oficerski Krzyż Zasługi RP,
rową Odznakę SPK. Zmarł 2
kombatanckiej cmentarza Mar

Podziękowanie

Pragnę podziękować wszystkim przyjaciołom i znajomym za wzięcie udziału w pogrzebie mego męża Aleksandra Kajkowskiego, za wyrazy współczucia i słowa pociechy.

Szczególne podziękowanie składam:

– Proboszczowi parafii Niepokalanego Poczęcia ks. Francis Michael, ks. Władysławowi Gowinowi i diakonowi Stefanowi Stańczakowi.

– Prezesowi ZNP i KPA Edwardowi J. Moskalowi.

– Całej rodzinie wojskowej 5 KDP z prezesem Edwardem Metelicą, którzy zatroszczyli się o godne pożegnanie mego meża.

– Płk. Janowi Jurewiczowi, przyjacielowi męża, i prezesom organizacji kombatanckich.

– Red. Wojciechowi Białasiewiczowi za obszerne i wzruszające pośmiertne publikacje.

– Mojej najbliższej rodzinie – córkom, zięciom i wnukom, którzy okazali i okazują tyle serca w tak ciężkich dla mnie chwilach.

Dziennik Związkowy 14-16 maj 2000

Irena Kajkowska